

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ' Ἦδωκας σημείωσιν

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὁρμᾶς λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπᾶς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσιν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσιν, ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἐορτὴν ὑμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φῶτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ Ἀγγέλων ἀεὶ ἀγάλλονται, τοῖς πίσκει δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ Ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἐορτάζουσι νέμουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'

Ἦχος ὁ αὐτὸς Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεῖα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα, καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλώτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὁξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μάκαρ γλώσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε, διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἐγνωμεν, Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ἦχος ὁ αὐτὸς τῆς Ἑορτῆς

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον, Σὺ ὁ εἶ Θεὸς ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Ὅρει ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ
λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ὡφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἡλία τε Σωτήρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ
ἥλιον.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἦκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτήρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς
εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Τοῦ Ὁσίου

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ
τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ἦχος πλ. δ' Τῆς Ἑορτῆς

Τῆς θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς
ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνοὺς, ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον, Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι, Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτήρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων
θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, Λύρα τοῦ Πνεύματος,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἤδυναντο,
Λάμπον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα
σοί.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως
δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθης, Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοί, τοὺς τρεῖς τῶν
Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν, ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστραψας τῆς θεότητος, Νεφέλη δὲ φωτός συνεκάλεσας, Ἥλιον καὶ Μωσὴν συλλαλούντάς σοί, διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν, Οἰκτίρμον, καλὸν ἔστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα οἱ Κανονες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τερπνὴν ἐπαινῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Τοῖς πόνοις τοῖς τῆς σαρκὸς πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτη πίστει λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζωὴν μετεβιβάσθητε, ὑπερ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἐνθέοις ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θεία δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν ἔνδοξε, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος ἥσχυνας, καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἄθλησιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον

Παρθένος καὶ πρὸ τόκου Ἀχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὁ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ὅλην μοὶ τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδέας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὥφθης, κατὰ τῶν αἰρέσεων μακάριε, ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα, τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰῶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνούμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ γ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ἠλόγησαν τῆς σαρκός, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βάσανα, γνώμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ρεύματα, πλάνης σοφοὶ μάρτυρες, ρεύμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον

Ἐνώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἅπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

Τοῦ Ὁσίου

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθής, κήρύξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Ἐβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβή, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τείχος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανυμνητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. β' Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν

Φῶς τὸ τριλαμπές, Οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκευὸς ἐκλεκτὸν ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ, σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεία τοῖς πέρασι, δυσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δήλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστός, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον, Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καίτόν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν, ὑπὲρ ποιμένης παρετάξατο στερρῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν βραβεῖοις νίκης ἐστέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἄναρχον.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἦν τῷ Σταυρῷ

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τὴ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν οὐρανὸν ὤκησατε γηθόμενοι, Φώτιε ἀοίδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ, ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνας αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουνσι τὰ διαβήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μιμουμένων σε, ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφούμενος, οἷς συνελλαμφθείμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοὶ συμφώνως βοῶντες, Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων

Ὠδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Πυρακτούμενοι ἀγάπη Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τὴ δρόσω ἄφλεκτοι τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπηνήσαντο τὸ σῶμα Ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι, ὅλω τῷ νοῖ γάρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ἰσχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τεῖχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως θείας, μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγόνατε, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει μάρτυρες θεία, τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον

Ὡς ὠραία ἀπεκύησας τὸν ὠραῖον, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὸν ὠραιότατους, δείξαντα τοὺς μάρτυρας, στερρῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθειάν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου

Εἰσακήκοα Κύριε

Γηγενεῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι, τὴ φιλία τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὥσπερ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος, ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκεῖνος δὲ Πάτερ ἐξωστράκισται.

Συναθλούσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἁθλῶν, κοινωνήσαντες, διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ροῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ θείου σου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνούντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ ε'

Σὺ κυριέ μου φῶς

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμάκαρ προεξένησεν.

Ἀνάλωτος πυρί, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φώτιε θείου φέγγους, κοινωνὲ καὶ ἡμέρας, ἀδύτου τέκνον γνήσιον.

Ῥεόντων τὴν φθοράν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθῇ σαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἑνδοξοί.

Θεοτοκίον

Τίς δύναται τὸ σόν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Ὁ γνῶσιν γῆϊνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητῆς πανάριστος, ὦφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὗρες δὲ μακάριε, τόν, Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ ς'

Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς

Ὑψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάθος, ἀπορρίπτων, θείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδύόμενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

Ῥήξαντες, τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἅγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ὡφθητε, ὡς μεγάλοι φωστήρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἱαμάτων, καὶ ἀκτίσι θείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Θεοτοκίον

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ νομοθέτην, ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτίραι καὶ σώσαί με.

Τοῦ Ὁσίου

Χιτώνά μοι παράσχου

Ἀνένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αἰρέσεως πηγὴ, βορβορώδους ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἡδύτητι τῆς γλώττης σου.

Ἰλάσθητί μοι μόνε ἀγαθέ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰμὸς

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοὺς θείους πιστοί, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν, τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν, καὶ στερροὺς ὡς κήρυκας, εὐσεβείας ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστάς, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος

Γῇ καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκώληξ, δι' αἰσχυρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν ὑπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοὶ προσπίπτω, ἐκκαθαράι με τῷ σπύγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, Χριστέ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα, φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν τῶν μαρτύρων Σωτὴρ μου ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέφων αὐτούς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στίχοι

· Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,

- Οὐς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.
- Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢδ' Ἀνίκητον.

Οἱ ὅσιοι Κάστωρ καὶ Παλάμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται μάρτυρες, οἱ ἐκ Κρήτης ὁρμώμενοι, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων μαρτύρων Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

- Οἱ κείμενοι γῇ, καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,
- Ξίφος μετῆλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Σεργίου καὶ Στεφάνου ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχοι

- Ἰσὼν ἰδρώτων, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,
- Ἰσοὶ στέφανοι, καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ

Ξένον ἀγῶνα, διηνυκότες ξένοι ὥφθητε, ὄντως φρονημάτων ἐνδοξοὶ τῆς σαρκός, τῶν Ἀγγέλων συμπολῖται δέ, κληρονόμοι τε τοῦ Χριστοῦ, μεγαλάνυμοι μάρτυρες.

Ὑπομονή τε, καὶ καρτερία ἐνίκησατε, πάντων δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβουλᾶς, καὶ παιδροῖ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετεβιβάσθητε, παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενος, στήλας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν ἀθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, λαὸν μετεβιβάσθη σὰν ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον

Ὡς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνὴ ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπὲρ νοῦν, στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμόν, εἰσάγοντα θείας ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν, Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὗ θελήματα δύο, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικὴ διαφέροντα, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην Ὁρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισσὰς αὐτεξουσίως, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ η'

Χείρας ἐκπετάσας

Ῥωμαλέον φρόνημα σοφοί, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομάς, οὐ βασάνων ποινάς, ἐκβοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι, καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυὰς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἄκτιστον, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφθη μέλπουσα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἀγία Παρθένε ἡ Θεόν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκυήσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς Ἁγίους τούτους μάρτυρας, σὼ σὸν ἀγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου

Νικηταὶ τυράννου

Ὀλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεσταυρώθης, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἀπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβοὺς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὥς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἶγλην, ἐκ μιᾶς θεότητος τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὥφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν, ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότμητος

Ἰδοὺ ἡ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ θείου, καὶ Ἀνικήτου πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῇ τούτων παθήματα.

Ὡφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες, ὥφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τὰς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραινόμεθα.

Ἦνθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς καθάπερ ρόδα, οἱ περικαλλεῖς, Ἀθλοφόροι, καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς Καθαρὰ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου

Τὸν προδηλωθέντα

Ἔτι σου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα Ἰδόγματα, φωνὴ διαπρυσίω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου, γράφει δὲ θείω δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τετμημένη τῇ γλώσσῃ, τῷ σῷ αἵματι τῷ ὀσίῳ Παμμάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Ἀδεῖται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότητα.

Ἰστασο πρὸ βήματος, θείου μετὰ μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἐνδικὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σου δύο, διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικήτου νικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων, οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν θαβώρῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Παρήλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβώρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ἠλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβώρ τῷ ὄρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἣν ἔμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὁρᾷν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Ὑψωσον εὐσεβῶν, βασιλέων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, καὶ Ἀπόλυσις.